

WPROWADZENIE

1. Podstawowe informacje o Emitencie

Nazwa i siedziba: LPP SPÓŁKA AKCYJNA
z siedzibą w Gdańsku
Ul. Łąkowa 39/44
Kod: 80-769

Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy w Gdańsku, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego

Numer KRS: 0000000778

Podstawowy przedmiot działalności:

1. sprzedaż hurtowa odzieży sklasyfikowana w pozycji 51.42 Z PKD jako „sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia”,
2. sprzedaż detaliczna odzieży, sklasyfikowana w pozycji 52.42 Z jako „sprzedaż detaliczna odzieży”

Sektor według klasyfikacji GPW w Warszawie:

Akcje LPP S.A. są notowane na rynku podstawowym Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie, gdzie są klasyfikowane w sektorze: handel.

2. Czas trwania emitenta

Czas trwania emitenta nie jest oznaczony.

3. Okres za który prezentowane jest sprawozdanie finansowe i porównywalne dane finansowe

Sprawozdanie finansowe prezentowane jest za okres:
od 01 stycznia 2003 roku do 30 czerwca 2003 roku.

Porównywalne dane finansowe prezentowane są za okres:
od 01 stycznia 2002 roku do 30 czerwca 2002 roku .

4. Skład osobowy zarządu i rady nadzorczej

Skład osobowy zarządu:

- Marek Piechocki	- prezes zarządu
- Dariusz Pachla	- wiceprezes zarządu
- Alicja Milińska	- wiceprezes zarządu
- Stanisław Drelisak	- wiceprezes zarządu

Skład osobowy rady nadzorczej:

- Jerzy Ryszard Lubianiec	- przewodniczący rady nadzorczej
- Jacek Siwicki	- członek rady nadzorczej
- Grzegorz Słupski	- członek rady nadzorczej
- Wojciech Olejniczak	- członek rady nadzorczej

- Bogdan Małachwiej	- członek rady nadzorczej
- Krzysztof Faferek	- członek rady nadzorczej

5. Dane sprawozdawcze

Sprawozdanie finansowe Spółki za pierwsze półrocze 2003 jak również dane porównywalne za pierwsze półrocze 2002 obejmują wyłącznie dane dotyczące Spółki.

W skład Spółki nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne, sporządzające samodzielne sprawozdania finansowe.

6. Jednostki powiązane

LPP S.A. jest jednostką dominującą w stosunku do 18 spółek krajowych oraz 5 spółek zagranicznych, oraz znaczącym inwestorem wobec jednej spółki zagranicznej.

Emitent nie sporządza skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 56 ust.3 oraz art. 58 ust.1 pkt 1 i ust.2 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz.U. z 2002r. nr 76, poz. 694).

Jednostki powiązane z LPP S.A. nie zostały objęte konsolidacją, ponieważ ich dane finansowe są nieistotne dla realizacji przez Spółkę obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 Ustawy o rachunkowości.

7. Połączenie spółek w okresie sprawozdawczym

LPP S.A. nigdy nie łączyła się z inną jednostką.

8. Kontynuacja działalności

Sprawozdanie finansowe Spółki za okres od stycznia do czerwca 2003 jak również porównywalne dane za okres od stycznia do czerwca 2002, zostało sporządzone przy założeniu, że spółka będzie kontynuowała działalność w dającej się przewidzieć przyszłości, w nie zmniejszonym istotnie zakresie.

Według wszelkich dostępnych na dzień sporządzania raportu informacji, istnieją pełne podstawy do zastosowania zasady kontynuacji przy sporządzaniu niniejszego sprawozdania finansowego.

9. Przekształcenie sprawozdań finansowych

Sprawozdanie finansowe za okres od stycznia do czerwca 2003 oraz za okres porównawczy zostało sporządzone według znowelizowanej Ustawy o rachunkowości. W związku z tym nie wystąpiła konieczność dokonywania przekształceń sprawozdania finansowego za okres porównywalny.

Jedyna zmiana została dokonana w prezentacji lokat krótkoterminowych, które w okresie porównywalnym były wykazane w aktywach bilansu w pozycji „Krótkoterminowe aktywa finansowe od pozostałych jednostek”, natomiast obecnie w pozycji „Środki pieniężne i inne aktywa pieniężne”.

10. Korekty w sprawozdaniu finansowym

W sprawozdaniu finansowym za pierwsze półrocze 2003, jak również w porównywalnych danych finansowych za pierwsze półrocze 2002, nie dokonano korekt wynikających z zastrzeżeń w opinii podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych. Opinie wydane przez podmiot badający sprawozdania finansowe Spółki były opiniami bez zastrzeżeń.

11. Zastosowane zasady i metody rachunkowości

Sprawozdanie finansowe za pierwsze półrocze 2003 sporządzone zostało zgodnie z Ustawą o rachunkowości z zachowaniem nadrzędnych zasad rachunkowości, a w szczególności zasad: ostrożnej wyceny aktywów i pasywów, ciągłości oraz współmierności.

11.1 Zasady i metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalenia wyniku finansowego

Zastosowane zasady wyceny aktywów i pasywów:

a) wartości niematerialne i prawne, środki trwałe

Wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe wycenia się według cen nabycia pomniejszonych o dotychczasowe umorzenie, natomiast środki trwałe w budowie w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem.

LPP S.A. klasyfikuje jako środki trwałe, rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do używania i przeznaczone na potrzeby prowadzonej przez spółkę działalności.

Ponadto Spółka zalicza tu również te środki trwałe, które są używane przez LPP S.A. na mocy umowy, spełniające co najmniej jeden z warunków określonych w Art.3 ust. 4 Ustawy o Rachunkowości.

Ze względu na przyjętą przez LPP S.A. formułę działania, polegającą na zlecaniu części działań niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania Spółki, zewnętrznym podmiotom gospodarczym, za środki trwałe uważa się również te środki transportu, urządzenia oraz sprzęt, które spełniają ogólną definicję środków trwałych, a wydierżawiane są tym podmiotom, aby służyły one wyłącznemu świadczeniu przez nie usług na rzecz LPP S.A.

Zakwalifikowanie omawianych składników majątku do grupy środków trwałych, a nie do inwestycji, wynika z tego, iż u podstaw decyzji o ich wydierżawieniu nie leżała chęć czerpania przychodów określonych w art.3 ust.1 pkt 17 Ustawy o Rachunkowości, właściwych dla inwestycji, lecz troska o prawidłowe (pod względem jakości, terminowości itp.) wykonanie usługi przez kontrahentów LPP S.A., co można osiągnąć poprzez sprawowanie pełnej kontroli nad rodzajem i jakością oraz kosztem pozyskania sprzętu, stosowanego przy wykonywaniu przez te podmioty usług na rzecz LPP S.A.

W przypadku wydierżawiania części nieruchomości, której pozostałą część LPP S.A. użytkuje dla swoich własnych potrzeb, cała nieruchomość zakwalifikowana jest do środków trwałych Spółki.

Odpisów amortyzacyjnych Spółka dokonuje zgodnie z Ustawą o rachunkowości z dnia 29.09.1994 r.

W omawianym okresie kontynuowana była zasada, zgodnie z którą sposób amortyzacji środka trwałego zależy od jego wartości początkowej.

Na potrzeby rachunkowości, przejęto w spółce analogiczne do podatkowych zasady, określające sytuacje, w których rzeczowy składnik majątku nie jest zaliczany do środków trwałych lub jest jednorazowo umarzany.

Zgodnie z powyższym, przyjęto zasadę, że w każdym przypadku, gdy wartość początkowa środka trwałego albo prawa majątkowego przekracza 3.500,- PLN, dokonuje się comiesięcznych odpisów amortyzacyjnych, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji.

W przypadku, gdy wartość początkowa środka trwałego nie przekracza 3.500 zł, przyjęto dwie możliwości księgowania, kierując się zasadą istotności:

- ujęcie w ewidencji środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, na odpowiednim koncie analitycznym grupy 010 oraz 020 i jednorazowe umorzenie w miesiącu przyjęcia do eksploatacji;
- ujęcie w ewidencji pozabilansowej oraz jednorazowe spisanie w koszty zużycia materiałów ewidencjonowanych w miesiącu poniesienia wydatku.

Wyjątkiem od stosowania powyższej zasady może być sytuacja, w której jednorazowo (lub w krótkim okresie) dokonywany jest zakup dużej ilości zaawansowanych technologicznie środków trwałych, np. zestawów komputerowych, których cena jednostkowa nie przekracza 3500,00 zł, lecz w ogólnej wartości jest to znaczna suma i wiąże się z realizacją koncepcji rozwojowej, mającej funkcjonować co najmniej przez okres normatywnej amortyzacji, przewidzianej dla danej grupy środków trwałych w

przepisach podatkowych.

Analizując takie zdarzenie zarząd może zdecydować o tym aby bilansowo zastosować metodę amortyzacji liniowej i dokonywać comiesięcznych odpisów amortyzacyjnych.

W powyższej sytuacji odpisy amortyzacyjne są jedynie kosztem bilansowym, natomiast do kosztów podatkowych cała wartość zostanie zaliczona w miesiącu oddania do użytkowania.

Suma wydatków nie przekraczająca rocznie kwoty 3 500,00 zł poniesionych na nabycie części składowych środków trwałych lub urządzeń peryferyjnych, które nie są nabywane w ramach naprawy środka trwałego lecz jako nowy element lub rozbudowa, księgowana jest bezpośrednio w koszty materiałów bądź w koszty remontów, w zależności od tego jak został wydatek zakwalifikowany.

W przypadku ulepszenia środków trwałych, polegającego na wymianie części składowych lub peryferyjnych, gdy ich łączna wartość przekracza kwotę 3 500,00 zł, wydatki na ich nabycie zwiększają wartość początkową ulepszanych środków trwałych, co powoduje zwiększenie podstawy naliczenia miesięcznych odpisów amortyzacyjnych i amortyzowania ich metodą liniową, niezależnie od tego czy dany środek trwały był w momencie jego ulepszenia w całości zamortyzowany czy też nie. Amortyzacja od nowej, zwiększonej wartości księgowana jest od miesiąca następującego po miesiącu oddania do użytku środka trwałego po ulepszeniu.

Odstępstwem od tej zasady jest sytuacja, gdy ulepszenia dotyczą nakładów w obcych środkach trwałych, konkretnie w budynkach. W oparciu o doświadczenie wynikające z prowadzonej przez Spółkę działalności, można stwierdzić, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że łączna roczna wartość ulepszeń, dokonywanych w omawianych poszczególnych środkach trwałych przekroczy kwotę 3 500,00zł. Aby uniknąć prowadzenia drobiazgowej ewidencji rocznych zwiększeń wartości nakładów w obcych budynkach, przyjęto zasadę podwyższania wartości nakładów w obcych budynkach bez względu na ich jednorazową wartość i dokonywania amortyzacji liniowej od zwiększonej wartości.

W przypadku przeznaczenia do likwidacji, wycofania z użycia lub innych przyczyn, powodujących trwałą utratę wartości środka trwałego, dokonuje się w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, odpowiedniego odpisu aktualizującego jego wartość.

Odpisy amortyzacyjne od wartości niematerialnych i prawnych i środków trwałych dokonywane są na podstawie planu amortyzacji, zawierającego m.in. stawki rocznych odpisów.

Amortyzacja jest dokonywana metodą liniową.

Spółka stosuje dla podstawowych grup majątku następujące roczne stawki amortyzacyjne:

- dla wartości niematerialnych i prawnych :

autorskie prawa majątkowe lub zrównane z nimi	50%
inne wartości niematerialne i prawne	20 %

- dla środków trwałych:

Budynki i budowle	2,5 – 10 %
Urządzenia techniczne i maszyny	5 – 30 %
Środki transportu	6 - 20%
Pozostałe środki trwałe	14-20%

b) inwestycje o charakterze trwałym

Długoterminowe aktywa finansowe, a w szczególności udziały i akcje ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania, według ceny nabycia, czyli w kwocie rzeczywiście wydatkowanych na ten cel środków pieniężnych, powiększonych o opłaty związane z nabyciem udziałów lub założeniem spółki.

Na dzień bilansowy udziały wycenia się według ceny nabycia pomniejszonej o odpis z tytułu trwałej utraty wartości.

Za trwałą utratę wartości uważa się sytuację, w której istnienie i generowanie korzyści wynikających z posiadania inwestycji jest zagrożone w dłuższym okresie czasu. W przypadku posiadania udziałów w obcych jednostkach za taką trwałą utratę wartości uważać się będzie nie osiągnięcie zysku przez spółkę, straty poniesione w ostatnich latach, obniżenie kapitału zakładowego oraz brak zdolności organizacyjnych co do rozwoju działalności.

Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości obciążają koszty finansowe. W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu, równowartość całości lub części uprzednio dokonanych odpisów z tytułu trwałej utraty wartości zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu do przychodów finansowych.

Udziały w obcych jednostkach prezentuje się w bilansie jako „Inwestycje – udziały i akcje”. Inwestycja jest zakwalifikowana, jako „udział i akcje” w następujących momentach:

- w przypadku nabycia udziałów istniejącej spółki - w dacie zawarcia umowy sprzedaży udziałów;
- w przypadku założenia lub rozszerzenia (podwyższenia kapitału spółki) - w dacie:
 - wpisu do rejestru handlowego – spółki krajowe,
 - podpisania aktu notarialnego – spółki zagraniczne oraz krajowe spółki w organizacji.

Udziały wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu kupna banku, z którego usług korzysta jednostka, ogłaszanego na dzień bilansowy.

Różnice kursowe dotyczące udziałów wyrażonych w walutach obcych, powstałe na dzień ich wyceny rejestruje się jedynie w przypadku trwałych ujemnych różnic kursowych (wywołanych trwałą zmianą kursu). Wzrost kursu waluty, a także nieznaczne wahania kursów nie są ujmowane.

Za trwałe obniżenie kursu waluty jednostka przyjęła, utrzymywanie się istotnie obniżonych kursów przez co najmniej 6 miesięcy licząc wstecz od momentu sporządzenia sprawozdania finansowego.

Zasady wyceny udzielonych przez Spółkę pożyczek długoterminowych, prezentowanych w bilansie w pozycji „Inwestycje długoterminowe - Długoterminowe aktywa finansowe – Udzielone pożyczki, zostały zaprezentowane przy omawianiu zasad wyceny należności i zobowiązań.

c) inwestycje krótkoterminowe

Spółka przyjęła zasadę, że nabyte udziały, akcje oraz inne aktywa krótkoterminowe ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia lub powstania według ceny nabycia. Na dzień bilansowy aktywa zaliczone do inwestycji krótkoterminowych są wycenione według ceny nabycia lub ceny rynkowej, zależnie od tego, która z nich jest niższa.

Różnica między wyższą ceną nabycia a niższą ceną rynkową obciążają koszty finansowe. Skutki wzrostu cen odnosi się na przychody finansowe jedynie w przypadku, gdy uprzednio obniżki cen odpisywano w te koszty i do wysokości poprzednio odpisanych w koszty różnic.

Wycena udzielonych przez Spółkę pożyczek krótkoterminowych, prezentowanych w bilansie w

pozycji: Aktywa obrotowe – Inwestycje krótkoterminowe – Krótkoterminowe aktywa finansowe – Udzielone pożyczki, została opisana przy omawianiu zasad wyceny należności i zobowiązań.

d) zapasy

Nabyte lub wytworzone w ciągu roku obrotowego rzeczowe składniki zapasów ujmowane są co do zasady, według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad wyceny poszczególnych grup towarów handlowych prezentowanych w bilansie w pozycji „Towary handlowe”.

Na wartość zapasów towarów handlowych, prezentowanych w bilansie składają się:

- towary handlowe w magazynach krajowych,
- towary handlowe w składach celnych,
- towary handlowe w drodze.

Towary handlowe w magazynach krajowych wyceniane są z uwzględnieniem kosztu zakupu, kosztu transportu na odcinku zagranicznym oraz na odcinku krajowym do pierwszego miejsca rozładunku w Polsce oraz cła.

Towary handlowe w składach celnych wyceniane są na poziomie kosztu zakupu oraz kosztu transportu na odcinku zagranicznym oraz na odcinku krajowym do pierwszego miejsca rozładunku w Polsce.

Towary handlowe w drodze wyceniane są na poziomie ceny zakupu oraz znanych na moment sporządzania bilansu kosztów transportu na odcinku zagranicznym i krajowym.

Wartość rozchodu zapasów w magazynach krajowych jest ustalana przy zastosowaniu metody pierwsze weszło-pierwsze wyszło.

Rozchód towarów ze składu celnego (wyjęcia do magazynów krajowych lub sprzedaż bezpośrednio za granicę), jest wyceniany na podstawie dokumentów zakupu, związanych z konkretnymi dostawami grupowanymi w składach celnych jako odrębne złożenia, z których towar jest pobierany przy wyjęciu ze składu. Przepisy celne nakazują bowiem na szczegółową identyfikację wyjmowanych towarów z dokumentem ich złożenia w składzie celnym.

Zapasy na dzień bilansowy wycenione są w cenach nabycia, nie wyższych od ich cen sprzedaży netto.

Zapasy, które utraciły swoją wartość na skutek utraty wartości handlowej i użytkowej obejmuje się odpisem aktualizującym. Odpisy aktualizujące wartość składników zapasów zalicza się do pozostałych kosztów operacyjnych.

Ponieważ w kolejnych okresach ogólna wartość odpisu aktualizującego może ulec zmniejszeniu lub zwiększeniu w stosunku do wartości ustalonej na koniec poprzedniego okresu bilansowego, przyjęto następujący sposób ewidencji księgowej:

- jeżeli wartość odpisu jest większa niż poprzednio – różnicę odnosimy na konto pozostałych kosztów operacyjnych;
- jeżeli wartość jest niższa niż poprzednio – różnicą uznajemy pozostałe przychody operacyjne.

e) należności i zobowiązania

Należności i zobowiązania (w tym z tytułu kredytów i pożyczek) w walucie polskiej wykazywane są według wartości wymaganej zapłaty z zachowaniem ostrożności.

Należności i zobowiązania w walutach obcych w momencie powstania ujmowane są według średniego kursu ustalonego przez Prezesa NBP dla danej waluty obcej. Dodatnie lub ujemne różnice kursowe powstające w dniu płatności wynikające z różnicy pomiędzy kursem waluty na ten dzień, a kursem waluty w dniu powstania należności lub zobowiązania, odnoszone są odpowiednio na przychody lub koszty operacji finansowych.

Nie rozliczone na dzień bilansowy należności i zobowiązania w walucie obcej wycenia się odpowiednio według kursu kupna lub sprzedaży stosowanych w tym dniu przez bank, z którego usług jednostka korzysta. Wycena aktywów wyrażonych w walucie obcej na dzień bilansowy nie może przy tym być wyższa, a pasywów niższa od ich wartości przeliczonej na walutę polską według średniego kursu ustalonego przez NBP na ten dzień.

Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez

dokonanie odpisu aktualizującego.

Odpis aktualizujący wartość należności jest tworzony wg następujących zasad:

- w pełnej wysokości na należności sporne;
- w wysokości 30% kwoty zadłużenia- na drobne należności od dużej grupy małych kontrahentów o okresie przeterminowania powyżej 6 miesięcy;
- w oparciu o indywidualną analizę sytuacji oraz ocenę ryzyka poniesienia straty – w stosunku do pozostałych należności.

W odniesieniu do pożyczek udzielonych przez Spółkę, na dzień bilansowy wyceniono je zgodnie z art. 28 ust.1 pkt 7 ustawy o rachunkowości, tj. w kwocie wymaganej zapłaty z uwzględnieniem zasady ostrożności (a więc również z uwzględnieniem zagadnienia trwałej utraty wartości).

Jednocześnie dokonano analizy pożyczek udzielonych długoterminowych w oparciu o rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych, której wyniki zostaną przedstawione w części dotyczącej dodatkowych not objaśniających w pkt 1.

f) środki pieniężne

Krajowe środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Wpływ środków pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, niezależnie od tego czy nastąpił na rachunek dewizowy czy złotowy Spółki, wycenia się:

- według kursu kupna banku, z którego usług korzysta Spółka, w przypadku wpływu należności zagranicznych,
- według kursu sprzedaży banku, z którego usług korzysta Spółka, w przypadku zakupu walut obcych od banku.

Z kolei rozchód walut obcych wycenia się :

- według kursu sprzedaży banku, z którego usług Spółka korzysta, w przypadku spłaty zobowiązań zagranicznych
- według kursu kupna banku, z którego usług Spółka korzysta, w przypadku sprzedaży walut obcych.

Dla ustalenia różnic kursowych związanych z płatnościami wyrażonymi w walutach obcych z rachunku dewizowego, Spółka stosuje metodę FIFO, tj. pierwsze weszło – pierwsze wyszło.

Na dzień bilansowy środki pieniężne wycenia się według kursu kupna stosowanego przez bank, z którego usług jednostka korzysta, nie wyższej od ich wartości przeliczonej na walutę polską wg średniego kursu ustalonego przez NBP na ten dzień.

Ustalone na koniec roku obrotowego różnice kursowe wpływają na wynik finansowy, a mianowicie dodatnie - jako przychody z operacji finansowych, ujemne - jako koszty operacji finansowych.

g) kapitały

Kapitały własne Spółki obejmują:

- kapitał podstawowy, wykazany w wartości nominalnej;
- kapitał zapasowy utworzony z nadwyżki ceny emisyjnej nad ceną nominalną, uzyskanej przy sprzedaży akcji;
- kapitał zapasowy utworzony w wyniku podziału zysku;
- zysk z lat ubiegłych;
- zysk netto roku obrotowego.

Kapitał zakładowy wykazywany jest w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Zadeklarowane lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wpłaty na poczet kapitału.

Koszty emisji akcji poniesione przy podwyższeniu kapitału zakładowego zmniejszają kapitał zapasowy Spółki do wysokości nadwyżki wartości emisji nad wartością nominalną akcji, a pozostałą część zalicza się do kosztów finansowych.

Kapitał zapasowy tworzony jest z odpisów z czystego zysku rocznego Spółki. Ponadto do kapitału zapasowego zaliczono również nadwyżkę powstałą w wyniku sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej.

Zysk z lat ubiegłych, to zarówno kwota nie podzielonego zysku, wypracowanego przez Spółkę w latach ubiegłych, jak również kwota wynikająca z przekształcenia sprawozdania finansowego za rok 2001, wynikającego ze zmian w Ustawie o rachunkowości.

Na dzień bilansowy, w tej pozycji Kapitałów własnych figuruje jedynie kwota z tytułu dokonanego przekształcenia, gdyż zysk netto osiągnięty przez Spółkę w roku 2002 zwiększył kapitał zapasowy.

h) rezerwy na zobowiązania

Rezerwy tworzy się na zobowiązania w przypadku gdy kwota lub termin zapłaty są niepewne, a ich powstanie jest pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa oraz gdy wynikają one z przeszłych zdarzeń i ich wiarygodny szacunek jest możliwy. W przypadku Spółki utworzono rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego, na świadczenia emerytalne oraz rezerwę na niewykorzystane urlopy wypoczynkowe.

i) rozliczenia międzyokresowe kosztów

W przypadku ponoszenia wydatków dotyczących przyszłych okresów sprawozdawczych Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych. Do kosztów rozliczanych w czasie zalicza się przede wszystkim: opłacone z góry prenumeraty, składki na ubezpieczenia majątkowe, czynsze, koszty rejestracji używanych przez Spółkę znaków towarowych, koszty podwyższenia kapitału akcyjnego powstałe przed 01.01.2002 r.

j) rozliczenia międzyokresowe przychodów

W przypadku Spółki rozliczenia międzyokresowe przychodów obejmują w szczególności: równowartość odszkodowań dochodzonych przez Spółkę, rozliczane w czasie przychody związane z ulgami z tytułu zakupu kas fiskalnych oraz wartość dofinansowania ze środków PFRON i ZFRON zakupu przez Spółkę środków trwałych, w części nie pokrytej odpisami amortyzacyjnymi.

k) rezerwa i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

W związku z przejściowymi różnicami między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości, Spółka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustalone są w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia.

Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzona jest w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustalono przy uwzględnieniu stawki podatku dochodowego obowiązującej w roku 2003 tj. 27%, natomiast w przypadku rezerwy na świadczenia emerytalne w wysokości 19%.

Z uwagi na podjęcie decyzji o wyborze uproszczonej formy wpłacania zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych, na moment bilansowy roku 2003 istnieje różnica pomiędzy wyliczonymi stałymi kwotami, które są wpłacane do urzędu skarbowego, a są wyliczane jako 1/12 podatku należnego wykazanego w zeznaniu ostatecznym CIT-8 za rok 2001, a podatkiem

dochodowym ustalonym w oparciu o rzeczywiste koszty i przychody. Różnica ta jest wykazana w pozycji „Rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego”.

l) wynik finansowy

Na wynik finansowy składa się: wynik na sprzedaży, wynik na pozostałej działalności operacyjnej, wynik na działalności finansowej, obowiązkowe obciążenie wyniku oraz wynik na operacjach nadzwyczajnych. Spółka stosuje metodę porównawczą pomiaru wyniku finansowego.

Przychodem ze sprzedaży produktów, tj. wyrobów gotowych i usług jest kwota należna z tego tytułu od odbiorcy, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług. W przypadku Spółki do przychodów ze sprzedaży produktów zalicza się przychody ze świadczonych usług (w przeważającej części dzierżawa). Momentem sprzedaży jest wykonanie usługi i jej odbiór przez kontrahenta.

Przychodem ze sprzedaży towarów i materiałów jest kwota należna z tego tytułu od odbiorcy, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług. Momentem sprzedaży jest przekazanie towarów lub materiałów odbiorcy.

Wartość sprzedanych towarów i materiałów jest to wartość sprzedanych towarów i materiałów w cenie nabycia współmierna do przychodów ze sprzedaży z tego tytułu.

Pozostałe przychody i koszty operacyjne są to koszty i przychody nie związane bezpośrednio z podstawową działalnością, wpływające na wynik finansowy.

Przychody finansowe są to należne przychody z operacji finansowych, natomiast koszty finansowe są to poniesione koszty operacji finansowych. Odsetki, prowizje oraz różnice kursowe dotyczące środków trwałych w budowie zwiększają wartość nabycia tych składników majątku. Ujemne różnice kursowe oraz odsetki od zobowiązań i kredytów po oddaniu środków trwałych do użytkowania obciążają koszty operacji finansowych.

Wynik na operacjach nadzwyczajnych stanowi różnicę między zrealizowanymi zyskami nadzwyczajnymi a poniesionymi stratami nadzwyczajnymi.

11.2 Zasady sporządzania sprawozdania finansowego.

Raport półroczny został sporządzony w oparciu o sprawozdanie finansowe Spółki zgodnie z:

- wymogami Ustawy o rachunkowości,
- Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 października 2001 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz.U. Nr 139 z 2001r. poz. 1569 i Dz.U. nr 31 z 2002r. poz. 280)
- Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2001 roku w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinien odpowiadać prospekt emisyjny o raz skrót prospektu (Dz.U. Nr 139 z 2001r. poz. 1568 i Dz.U. nr 36 z 2002 r. poz 328)
- obowiązującymi zasadami rachunkowości.

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone na podstawie danych ewidencji księgowej prowadzonej przez Spółkę. Ewidencja kosztów prowadzona jest wg rodzajów oraz równolegle wg miejsc ich powstawania.

Rachunek zysków i strat sporządzany jest w wersji porównawczej, a dla potrzeb niniejszego raportu - w wersji kalkulacyjnej.

Rachunek przepływów pieniężnych sporządzony jest metodą pośrednią.

Księgi rachunkowe prowadzone są przy użyciu komputera .

12. Średnie kursy wymiany złotego w stosunku do EURO w okresach objętych sprawozdaniem finansowym i porównywalnymi danymi finansowymi

	Średni kurs w okresie	Minimalny kurs w okresie	Maksymalny kurs w okresie	Kurs na ostatni dzień okresu
2002	3,7026	3,5015	4,0091	4,0091
2003	4,3110	3,8283	4,4896	4,4570

13. Sprawozdanie finansowe i porównywalne dane finansowe w przeliczeniu na EURO

Bilans

na dzień 30.06.2003 oraz porównywalne dane finansowe na dzień 30.06.2002

w tys. EURO

WYSZCZEGÓLNIENIE	30.06.2003	30.06.2002
AKTYWA		
I. Aktywa trwałe	14 491	8 201
II. Aktywa obrotowe	32 671	28 811
Aktywa razem	47 162	37 012
PASYWA		
I. Kapitał własny	31 378	16 138
W tym różnice kursowe z przeliczeń na EURO	-120	-174
II. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	15 784	20 874
Pasywa razem	47 162	37 012

Rachunek zysków i strat

za okres 01.01-30.06.2003 oraz porównywalne dane finansowe za okres 01.01-30.06.2002

w tys. EURO

WYSZCZEGÓLNIENIE	sporządzony za okres	
	01.01-30.06.2003	01.01-30.06.2002
I. Przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów	38 339	30 103
II. Koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów	20 382	16 627
III. Zysk(strata) brutto ze sprzedaży	17 957	13 476
IV. Koszty sprzedaży	11 715	8 202
V. Koszty ogólnego zarządu	2 290	2 195
VI. Zysk (strata) na sprzedaży	3 952	3 079
VII. Pozostałe przychody operacyjne	1 365	1 402
VIII. Pozostałe koszty operacyjne	844	752
IX. Zysk (strata) na działalności operacyjnej	4 473	3 729
X. Pozostałe przychody finansowe	616	196
XI. Koszty finansowe	366	953
XII. Zysk (strata) na działalności gospodarczej	4 723	2 972
XIII. Wynik zdarzeń nadzwyczajnych	0	0
XIV. Zysk (strata) brutto	4 723	2 972
XV. Podatek dochodowy	1 046	697
XVI. Pozostałe obowiązkowe zmniejszenie zysku		

XVII. Zysk (strata) netto	3 677	2 275
----------------------------------	--------------	--------------

**Rachunek przepływów pieniężnych
za okres 01.01-30.06.2003 oraz dane porównywalne za okres 01.01-30.06.2002**

w tys. EURO

WYSZCZEGÓLNIENIE	sporządzony na dzień	
	01.01- 30.06.2003	01.01-30.06.2002
A. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	1 530	-1 387
I. Zysk (strata) netto	3 677	2 275
II. Różnice kursowe z przeliczeń na EURO	-120	-174
III. Korekty razem	- 2 027	-3 488
B. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-4 906	-2 451
I. Wpływy z działalności inwestycyjnej	50	27
II. Wydatki z tytułu działalności inwestycyjnej	-4 956	-2 478
C. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	5 226	3 777
I. Wpływy z działalności finansowej	11 595	4 323
II. Wydatki z tytułu działalności finansowej	- 6 369	-546
D. Przepływy pieniężne netto, razem	1 850	-61
E. Środki pieniężne na początek okresu sprawozdawczego	1 351	863
F. Różnice kursowe z przeliczeń na EURO	-135	-105
G. Środki pieniężne na koniec okresu sprawozdawczego	3 066	697

Przy przeliczaniu poszczególnych pozycji bilansu, rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych ze złotych na EURO zastosowano następujące zasady:

- poszczególne pozycje bilansu przeliczono wg kursu średniego ogłoszonego na dzień bilansowy przez Prezesa NBP dla waluty EURO;
- poszczególne pozycje rachunku zysków i strat obliczono wg kursu będącego średnią arytmetyczną kursów ogłoszonych przez Prezesa NBP dla EURO obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w okresie;
- poszczególne pozycje rachunku przepływów pieniężnych przeliczono wg kursu średniego ogłoszonego na dzień bilansowy przez Prezesa NBP dla waluty EURO;
- różnice kursowe z przeliczenia rachunku zysków i strat ujęto w pozycji kapitały własne jako „różnice kursowe z przeliczeń na EURO „;
- różnice kursowe z przeliczenia rachunku z przepływów pieniężnych ujęto w tym sprawozdaniu w pozycji: ”różnice kursowe z przeliczeń na EURO” i wykazano w ramach działalności operacyjnej w zakresie różnic dotyczących przeliczeń wyniku finansowego netto oraz w pozycji dotyczącej przeliczania środków pieniężnych na początek okresu sprawozdawczego.

14. Różnice w wartości ujawnionych danych oraz istotnych różnic przyjętych zasad rachunkowości – zgodnie z par. 17 ust.2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 2001 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinien odpowiadać prospekt emisyjny oraz skrót prospektu.

14.1. Wycena bieżąca transakcji wyrażonych w walutach obcych

Ustawa o Rachunkowości:

Operacje kupna i sprzedaży walut oraz operacje zapłaty należności lub zobowiązań wycenia się według kursu kupna lub sprzedaży, z którego usług spółka korzysta (w przypadku LPP jest to Bank Handlowy).

Niezależnie od tego czy wpływ środków pieniężnych wyrażonych w walutach obcych nastąpił na złotowy rachunek bankowy, czy też na rachunek dewizowy, to wycenia się je według:

- 1) kursu kupna banku z którego usług spółka korzysta - w przypadku wpływu należności zagranicznych,
- 2) kursu sprzedaży banku, z którego usług spółka korzysta - w przypadku zakupu walut obcych.

Z kolei rozchód walut obcych ze złotowego i dewizowego rachunku bankowego wycenia się według:

- 1) kursu sprzedaży banku, z którego usług spółka korzysta - w przypadku spłaty zobowiązań zagranicznych,
- 2) kursu kupna banku, z którego usług spółka korzysta - w przypadku sprzedaży walut obcych.

Dla ustalenia i rozliczenia różnic kursowych związanych z płatnościami wyrażonymi w walutach obcych z rachunku dewizowego, spółka stosuje metodę FIFO, tj. pierwsze weszło – pierwsze wyszło.

Transakcje w przypadku:

- 1) importu i eksportu towarów i materiałów są wyceniane po kursie zawartym w dowodzie odprawy celnej SAD,
- 2) importu i eksportu usług, zakupu praw, aktywów finansowych oraz inne, wycenione są według kursu średniego ustalonego przez NBP na dzień transakcji.

MSR:

Transakcje w walucie obcej przy ich pierwszym wprowadzeniu do ksiąg, bez względu na charakter transakcji, należy ująć w walucie sprawozdawczej, stosując do przeliczenia kurs wymiany między walutą sprawozdawczą a walutą obcą, obowiązujący na dzień przeprowadzenia transakcji.

O kursie wymiany obowiązującym na dzień zawarcia transakcji, mówi się często jako o kursie natychmiastowego wykonania. Ze względów praktycznych można zastosować kurs przybliżony do rzeczywistego kursu z dnia transakcji. Można na przykład stosować kurs średni tygodniowy lub miesięczny dla wszystkich transakcji odbywających się we wszystkich walutach właśnie w tym okresie czasu.

14.2. Wycena bilansowa aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych

Ustawa o rachunkowości:

Nie rzadziej niż na dzień bilansowy wyrażone w walutach obcych aktywa i pasywa wykazane na ten dzień w księgach rachunkowych spółka wycenia:

- aktywa – wg kursu kupna banku, z którego usług spółka korzysta, nie wyższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez NBP,
- pasywa – wg kursu sprzedaży banku, z którego usług spółka korzysta, nie niższym jednak od kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez NBP.

MSR:

Przy sporządzaniu bilansu różne pozycje przelicza się po różnych kursach wymiany. Dla odpowiednich pozycji są to:

- pozycje pieniężne (np. środki pieniężne, należności i zobowiązania) – po kursie zamknięcia tj. po kursie bieżącym; wymiany danego dnia; na dzień bilansowy,
- pozycje niepieniężne ujmowane po koszcie historycznym (np. rzeczowy majątek trwały, zapasy) – po kursie wymiany na dzień transakcji bez późniejszego ponownego przeliczenia,
- pozycje niepieniężne ujmowane wg wartości godziwej – po kursie wymiany na dzień określenia wartości godziwej bez późniejszego, ponownego przeliczenia, chyba, że wyliczono nową wartość godziwą.